

der foreligger stillingtagen til koncernbegrebet i EF, i hvert fald hvad koncernregnskaber angår.

Under forhandlingerne i Rådet om 4. direktiv var der enighed om at udskyde fastlæggelsen af en definition af direktivets udtryk »tilknyttede virksomheder«, der er almindeligt anvendt i nogle af medlemsstaternes lovgivning som fællesbegreb for dattervirksomheder og associerede virksomheder. Det følger af direktivets art. 56, at anvendelse af begrebet »tilknyttede virksomheder« kan udskydes, indtil der skabes enighed om dette begreb i forbindelse med det kommende koncernregnskabsdirektiv (7. direktiv). Hvor 4. direktiv anvender udtrykket »tilknyttet virksomhed«, er ordet »dattervirksomhed« anvendt i lovforslaget.

I nr. 6 er begrebet *associerede virksomheder* defineret efter bestemmelsen i art. 17.

I forslaget er om associerede virksomheder foruden den ovennævnte betingelse om varig tilknytning opstillet en formodningsregel, hvorefter en virksomhed, der ikke er en dattervirksomhed, men hvori det besiddende selskab ejer 20 pct. eller mere af kapitalen, anses for associeret, medmindre selskabets og virksomhedens forhold og omstændighederne i øvrigt tilsiger noget andet.

I den enkelte medlemsstats lovgivning kan der fastsættes en lavere procentsats end de nævnte 20. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har i panelet givet udtryk for den opfattelse, at procentsatsen bør fastsættes til 10. Herved vil der bl. a. opnås en overensstemmelse med henholdsvis § 28 a og § 17 a i aktie- og anpartsselskabslovene, som blev indsat i disse love ved lovene nr. 266 og 267 af 16. juni 1980. Selvom disse regler tilsigter øget offentlig indsigt og viden om erhvervslivets ejerforhold, og lovforslaget har en bedre og mere klar regnskabsaflæggelse som mål, vil en procentsats på 10 begge steder efter rådets opfattelse gøre en øget offentlig indsigt mulig.

Flertallet af selskabsretspanelets medlemmer har fundet, at en fuldstændig overensstemmelse, således som de nævnte §§ 28 a og 17 a er udformet, ikke kan opnås, og en overensstemmelse er i øvrigt, da reglerne har forskellige formål, efter flertallets opfattelse ikke nødvendig.

Af de nævnte grunde er det fundet rigtigst, i hvert fald indtil den endelige version af koncernregnskabsreglerne i det kommende 7. direktiv foreligger, at blive stående ved den i 4. direktivs art. 17 angivne procentsats på 20.

Definitionen i nr. 7 er medtaget af praktiske grunde.

Til § 2

I overensstemmelse med 4. direktivs art. 2, stk. 1 og almindelig sprogbrug beskrives årsregnskabet som bestående af balance, resultatopgørelse og noter. Ændringen i forhold til den gældende bestemmelse i AL § 96, stk. 1, er af formel karakter og resulterer ikke i et lavere informationsniveau, idet det samtidig foreskrives, at årsberetning og koncernregnskab sammen med årsregnskabet udgør en helhed. Ordet balance er benyttet i stedet for status i overensstemmelse med nyere regnskabsterminologi og svarer til det internationale udtryk.

Et bestyrelsesmedlem eller en direktør, der har indvendinger mod årsregnskabet, årsberetningen eller koncernregnskabet, som han ønsker at gøre selskabsdeltagerne bekendt med, skal anføre dette i sin påtegning på årsregnskabet. Kravet om angivelse af indvendinger mod koncernregnskabet er nyt i forhold til AL § 96, stk. 2, men er fundet naturligt under hensyn til, at en koncern i økonomisk henseende må betragtes som en helhed.

Til § 3

Bestemmelsen svarer til AL § 97.

Til § 4

I AL § 98 er bestemt, at årsregnskabet skal opgøres således, som god regnskabskik tilsiger, såvel med hensyn til vurderingen af posterne i status som vedrørende regnskabets specifikation, opstilling og posternes benævnelse. Kommissionsbetænkning nr. 362/1964 indeholdt ikke en sådan generalklausul, men nøjedes med i § 76 som almindelig rettesnor i overensstemmelse med bogføringslovgivningen at foreslå den hidtidige grundsætning om iagttagelse af ordentlig og forsigtig forretningsbrug opretholdt (betænkningens s. 40 og 165). Begrebet god regnskabskik blev introduceret i Betænkning om en fællesnordisk aktieselskabslovgivning nr. 540/1969 (s. 34 og 134, den svenske betænkning SOU 1971:15 s. 277) og optaget i AL i § 98. Baggrunden for at optage denne nye generalklausul i lovgivningen var ifølge den danske betænkning af 1969, at den kunne indføres som et fællesnordisk begreb, medens begrebets betydning i realiteten var en gentagelse af det hidtidige krav om iagttagelse af »ordentlig og forsigtig forretningsbrug«. I øvrigt fremhæver betænkningen af 1969 såvel »det ønskelige i en klar og oplysende opgørelse« som »selskabets berettigede interesse i, at der ikke gives oplysninger, der kan skade selskabet i konkurrencemæssig henseende« (s. 134),